

Un număr vechiu 1 leu

CURIERUL JUDICIAR

DOCTRINĂ — JURISPRUDENȚĂ — LEGISLAȚIUNE — ECONOMIE POLITICĂ — FINANȚE

DIRECTOR D. ALEXANDRESCO

PRIM-REDACTOR ION N. CESĂRESCU

A B O N A M E N T U L

Pe an, în România	30 lei
6 luni	16 „
3 luni	8 „
Străinătate: 40 lei pe an, 20	6 luni

A P A - R E

De două ori pe săptămână sub redacțiunea unui comitet

Abonamentele se plătesc tot-d'a-una înainte

REDAȚIA & ADMINISTRAȚIA

București, CALEA RAHOVEI — 5

Lângă Palatul Justiției

TELEFON No. 16/98

S U M A R

JURISPRUDENȚĂ :

Curtea de casație și justiție s. -unite : *David Hornbeim* cu o Observație de d-l D. Alexandresco ;
 Idem, s. II : *Direcția C. F. R., recurs corecțional ;*
 Idem, s. III : *A. Ginsberg cu Reizel Golden et Sohn ș. a.*
 Idem : *Ministerul de finanțe cu Const. M. R Toba ș. a.*
 Tribunalul județului Prahova, s. I : *Stan Catrinescu*
 cu *Portărelul I. Gr. Morcovescu ;*
 Tribunalul județului Gorj : *Petre Păsărin cu Ștefan Nicolăescu ;*
 Judecătoria Ocolului T.-Severin : *Apostol Ghiculescu*
 cu *St. Leon Salom ;*
 Trib. civil din St. Sever : *Despre sedacțiune cu o Observație ;*
 Nostimade.
 O căsătorie în lumea mare juridică.

sării noștri n'aduc nici o dovadă pentru a dărâma această posesiune».

II. «Deși nu obligat, aduc dovezile necesare că am devenit cetățean român prin anexiunea Dobrogei. Dovedesc cu certificatul comunei Babadac că tatăl meu era supus otoman. Dovedesc cu textele legilor că între noțiunile de supus otoman și cetățean otoman nu este nici o deosebire».

III. «Dovedesc asemenea cu certificate că am dreptul a cumpăra imobile rurale și că domiciliesc în comuna Carcaliu, deci pot figura în listele electorale comunale».

Vezând sentința atacată a tribunalului județului Tulcea No. 76 din 28 Februarie 1906, prin care se confirmă, în prezența apelantului David Hornbeim, ștergerea lui de către consiliul comunei Carcaliu din lista pe anul 1906 a alegătorilor din acea comună, plasa Măcin, jud. Tulcea, pentru motivul că n'ar întruni condițiunile cerute de art. 2 al. a din legea pentru alegerea consiliilor comunale, fiind israilit nenaturalizat, cum și pentru că la 11 Aprilie 1877 nu era cetățean otoman în condițiunile cerute de art. 3 din legea pentru organizarea Dobrogei ;

Considerând că art. 2 al. a din legea pentru alegerea consiliilor comunale, după care se cere ca alegătorul să fie român de origine sau naturalizat român, ca toate legile și regulamentele comunale se aplică și la comunele de peste Dunăre, numai întru cât nu sunt contrarii legii pentru organizarea Dobrogei, și aceasta după principiul pus în art. 122 din legea comunală din 7 Maiu 1877 și art. 45 din legea pentru organizarea Dobrogei ;

Considerând că, după art. 3 din legea pentru organizarea Dobrogei, toții locuitorii din Dobrogea cari în ziua de 11 Aprilie 1877, erau cetățeni otomani, au devenit cetățeni români, putând exercita drepturile cetățenești fără deosebire de origine și religie (art. 5) ;

Considerând că prin cetățeni otomani are a se înțelege toții locuitorii din Dobrogea supuși guvernului Otoman, în opoziție cu locuitorii din acea provincie supuși altor state streine, iar nu supuși otomani care s'ar fi bucurând în imperiul otoman de drepturi cetățenești în opoziție cu alții cari ar fi lipsiți de asemenea drepturi, pentru rațiunea că deosebirea între cetățeni și necetățeni ce se face după dreptul public european este cu totul incompatibilă cu principiul pe care se sprijine organizarea statului otoman, unde populațiunea se diferențiază numai după religii, fiind împărțită în atâtea comunități câte religii recunoscute sunt, având fie care comunitate privilegiile și imunitățile sale, ce le exercitează după ocrotirea Sultanului, care, prin voința sa supremă, poate chema la funcțiunile de stat cele mai înalte pe or care din supușii săi, fără deosebire de religie, întru cât numai natura funcțiunii nu cere ca titularul să fie de religie mahometană ;

Considerând că dacă din cauza acestei deosebiri de religie, supușii otomani necredincioși (creștini și evrei), sunt de fapt într-o condițiune inferioară față de supușii credincioși (mahometani), aceasta nu împiedică ca toții să fie deopotrivă cetățeni, sau mai exact deopotrivă supuși otomani, unii cu mai multe și alții cu mai puține avantaje ;

Considerând că dacă nu s'ar înțelege în acest sens ter-

JURISPRUDENȚĂ

INALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE, SECȚ.-UNITE

Audiența de la 1 Iunie 1906

Președinția D-lui SC. FERECHYDE. Președinte

David Hornbeim

Naționalitatea română. — Dobiadirea ei prin anexiunea de teritoriu — Cetățeni și supuși otomani. — Art. 3 și 5 L. p. organ. Dobrogei.

Cetățenia română. — Posesia de stat. — Presumpția de naționalitate română până la dovadă contrară.

1. Prin anexiunea Dobrogei au devenit Români nu numai acei cari, în momentul anexiunii acestei provincii, erau cetățeni otomani, adecă Musulmani, ci și locuitorii de altă religie, fie chiar israeliți, cari erau atunci supuși guvernului otoman.

2. Acei cari au în favoarea lor posesia de stat de cetățeni români, se bucură de această calitate, cât timp acei cari contestă această posesie de stat nu dovedesc contrariul.

Decisiunea 6/906. — Admis apelul făcut de David Hornbeim contra sentinței Tribunalului Tulcea cu No. 76 din 1906 și ordonat înscrierea sa în listele electorale ale comunei Carcaliu, din județul Tulcea.

Curtea,

Ascultând pe d-nii avocați D. Mateescu-Buzău și Em. Antonescu, avocații recurentului, în dezvoltarea motivelor de casare ;

Deliberând,

Asupra primului motiv de apel :

I. «Am avut posesiunea de stat. De zece ani am figurat în toate listele electorale ca cetățean român dobrogean. Adver-

menul de *cețățean mahometan* din art. 3 și 5 din legea pentru organizarea Dobrogei, am ajunge la consecința inadmisibilă din toate punctele de vedere, că prin anexare au devenit români numai supușii otomani de religie mahometană, iar toți supușii creștini de origine română, greacă și sârbă, care formați în imperiul otoman comunitatea ortodoxă, precum și cei de origine armeni, bulgari și israeliți, care aparțineau comunității lor respective au rămas tot sub dominațiunea guvernului otoman, sau au trecut sub acea a guvernului român, în calitate de simplii supuși desbrăcați de orice drepturi;

Considerând că o asemenea interpretare nefiind posibilă, urmează că David Hornbeim nu putea fi șters din listele electorale ale comunei Carcaliu, nici în baza art. 2 alin. a din legea pentru alegerea consiliilor comunale ca nefiind român de origine, sau naturalizat român, precum nici în baza art. 3 din legea organizării Dobrogei pentru că părintele său n'ar fi fost cetățean ci numai simplu supus otoman în momentul anexării Dobrogei;

Considerând în fine că apelantul cu atât mai puțin putea fi șters din lista electorală respectivă, cu cât el fiind de mai mult timp înscris ca cetățean român Dobrogean, avea în favoarea sa o posesiune de stat care nu putea fi schimbată în lipsă de dovezi contrarii pozitive;

Considerând că așa fiind, găsind întemeiate motivele I și II și fără a mai cerceta motivul al III;

Pentru aceste motive, Curtea admite apelul, ordonă înscrierea.

Observație.— Anexiunea de teritoriū este un mod de dobândire și în acelaș timp de pierdere a naționalității. Astfel, locuitorii din Dobrogea cari, în ziua de 11 Aprilie 1877 erau *cețățeni otomani*, au devenit Români (art. 3 L. din 9 Martie 1880 p. organizarea Dobrogei), după cum și Români din Basarabia au încetat de a fi Români și au devenit Ruși prin retrocedarea acestei provincii.

Legea pentru organ. Dobrogei declarând Români pe cetățenii otomani, se naște întrebarea: ce a înțeles legiuitorul prin această expresiune?

Mai întâi de toate, nu mai încapă îndoială că *străinii* cari, în momentul anexiunii, se aflau în Dobrogea n'au devenit Români (1). Prin urmare, Israeliiți neînpămînteniți, chiar născuți în România, n'au putut deveni cetățeni români prin efectul anexiunii, de și la acea epocă erau domiciliați în Dobrogea (2).

N'au putut deveni români de cât *cețățenii* imperiului otoman, adică Mahometanii. Fiind însă că în acest imperiū sunt și alți locuitori (necredincioși), precum: Greci, Bulgari, Sîrbi, Armeni, Lipoveni, etc. și chiar Români de origine, supuși dominațiunii otomane, se naște întrebarea dacă și acești locuitori, cari în momentul anexiunii se găseau așezați în Dobrogea, au devenit Români? A pune chestiunea este a o rezolvi. Curtea de casație decide cu drept cuvint că și acești locuitori au devenit Români, cuprindend sub denumirea de

cețățeni, întrebuințată de legea din 1880, și pe acei *supuși* dominațiunii otomane; căci după cum foarte bine dice Inalta Curte, dacă ar fi altfel, numai locuitorii de religie musulmană ar deveni Români, ceea ce nu se poate susține sub nici un cuvint. Necredincioșii, adică locuitorii cari nu sunt de religie mahometană sunt și ei, într-o limită oare care, cetățeni otomani. Iată, în adever, cum se exprimă, în această privință un autor, care a scris asupra acestei materii (3). «In ceea ce privește pe Musulmani, naționalitatea se confundă cu religia lor, așa că orice Musulman este cetățean al statului otoman, și se bucură de toate prerogativele ce conferă această calitate. In cât privește pe acei care nu sunt Musulmani, naționalitatea lor rezultă din reședința în imperiul otoman, din supunerea puterii otomane și din plata impositului de capitație (*Djezie*). Străinul nu dobîndește calitatea de Otoman de cât prin supunerea sa la plata impositului menționat».

Revenind acum la speța asupra căreia a avut a se pronunța Curtea de casație, apelantul, de și israelit, a dovedit că, în momentul anexiunii Dobrogei nu era străin, ci *supus* otoman. Prin urmare, el a devenit Român prin anexiune. Mai este un argument pe care Curtea de casație îl atinge în treacăt în ultimul său considerent. Apelantul avea posesia de stat de cetățean român, într-o cât era înscris ca alegător în listele electorale comunale din Dobrogea, și această posesie de stat nu i-a fost contestată. Or, este de principiu că acei care au în favoarea lor posesiunea de stat de cetățeni români prin faptul că au fost alegători, funcționari, jurați, etc. au în favoarea lor presupțiunea că sunt Români, până când partea interesată, care contestă această posesiune de stat, nu dovedește contrarul (4), așa că și din acest punct de vedere, apelantul a fost cu drept cuvint proclamat cetățean român.

D. Alexandresco

INALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE, S. II

Audiența de la 18 Aprilie 1906

Președenția D-lui G. LICIU, Consilier

Direcția C. F. R., recurs corecțional

Opoziție.—Materie penală.— Dreptul părții civile de a face opoziție în contra unei hotărîri pronunțate în lipsa sa.—(Art. 183 Pr. penală)

Nici o dispozițiune din legea de procedură penală, nu ridică părții civile dreptul de a face opoziție în contra hotărîrilor pronunțate în lipsa sa; că dacă art. 183

(3) R. E. Salem, avocat la Salonic: *De la nationalité en Turquie*, J. Clunet, anul 1905, p. 589.

(4) Cas. rom. Bulet. 1893 p. 854; Bulet. 1900, p. 561 și 729; Trib. Vâlcea *Dreptul* din 1883, No. 49. Mai vedei și alte decizii mai vechi citate de Neagu, I. p. 167 No. 76 urm. Vedei și t. I a Coment. noastre de drept civil, p. 325, *ad notam* (ed. a 2-a).

(1) Cas. rom. Bulet. 1891, p. 417.

(2) Cpr. Cas. rom. Bulet. 1889, p. 438; Bulet. 1890, p. 547; Neagu, I, p. 165, No. 48 urm.

Pr. penală, se ocupă de opoziția preveniturii arătând în ce termen are a fi făcută, din aceasta nu rezultă că partea civilă nu ar avea un asemenea drept, întru cât nu 'i este interzis în mod categoric.

Decisiunea 939/906.—Casată, în urma recursului făcut de Direcția C. F. R., sentința Tribunalului Teleorman, cu No. 67/905.

Curtea,

Ascultând pe d. avocat Gr. Maniu în desvoltarea motivelor de casare;

Pe d. procuror Sadoveanu în concluziuni.

Deliberând,

Asupra motivului de casare:

«Exces de putere și rea interpretare a art. 148 Pr. pen. Tribunalul cu violarea dreptului de apărare, ne refuză opoziția la judecarea noastră în lipsă, pe cât timp nici un text nu ne ridică acest drept legal și firesc».

Având în vedere că prin sentința supusă recursului, Trib. respinge ca inadmisibilă opoziția recurentei Direcțiunii, pentru motivul că partea civilă nu are drept să facă opoziție;

Considerând că este de principiu că ori-ce parte are drept să facă opozițiune în contra hotărârii pronunțate în lipsa sa;

Că acest drept nu poate să fie tăgăduit vre-unei părți, în lipsa unei dispoziții formale de lege;

Considerând că nici o dispoziție din legea de procedură penală nu ridică părții civile dreptul de a face opoziție în contra hotărârii pronunțate în lipsa sa;

Că dacă art. 183 Pr. pen. se ocupă de opoziția preveniturii, arătând în ce termen trebuie să fie făcută, din aceasta nu rezultă că partea civilă nu ar avea un asemenea drept, întru cât nu-i este interzis în mod categoric;

Că Trib. hotărînd astfel a comis un exces de putere și a făcut o rea aplicare a art. 184 Pr. civ., astfel că motivul de casare este fondat;

Pentru aceste motive, Curtea, casează, etc.

INALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE, S. III

Audiența de la 18 Aprilie 1906

Președenția D-lui C. G. ȘTEFĂNESCU, Președinte

A. Ginsberg cu Reizel Golden et Sohn ș. a.

Modul de comunicare a citațiilor și actelor de procedură unei Societăți comerciale.—Predarea la scaunul societății. — Funcționar însărcinat cu primirea actelor său corespondenței.—Aplicarea art 75 al. 2 și penultim la judecăt. de pace.

Art. 81 din legea judecătoriilor de pace, nereglementând modul cum are a se comunica un act de procedură unei societăți comerciale, urmează a se observa în această privință dispozițiunile generale din codul de procedură civilă.

După aliniatul 2, combinat cu penultimul aliniat al art. 75 din procedura civilă, în ce privește societățile comerciale, până la lichidarea lor de fapt, citațiile și ori-ce act de procedură au a fi predate la scaunul societății, în mâna funcționarului însărcinat cu primirea actelor său corespondenței.

Decisiunea 99/906.—Casată, în urma recursului făcut de A. Ginsberg, sentința Tribunalului Ilfov, secția comercială cu No. 1174/905 dată în proces cu Reizel Golden et Sohn ș. a.

Curtea,

Ascultând pe d-l avocat Ștefănescu în desvoltarea motivelor de casare;

Pe d-l avocat D. Nicolau în combateri;

Deliberând,

Asupra motivului de casare:

«Exces de putere:

«Onoratul tribunal anulează poprirea efectuată de Sub-Comisarul circumscripției a II-a Buc., prin procesul-verbal cu data 28 Iulie 1905 în mânele firmei Reizel Golden et Sohn, ne motiv că agentul judecătoresc n'a respectat gradațiunea prevăzută de art. 81 din legea judecătoriilor de ocoale, atunci când un asemenea motiv n'a fost invocat de către partea apelantă».

II. «Chiar în cazul când s'ar constata că un asemenea motiv a fost invocat, Tribunalul a dat o greșită interpretare art. 81 din legea judecătoriilor de ocoale;—în adevăr de și acest text de lege spune că în lipsa părții de la domiciliu, agentul judecătoresc, va lăsa actul în mânele unei: 1) rude, 2) servitor, 3) său vecin; legiuitorul se ocupă de coquod plenuque fit, căci aplicat acest text ad-literam, în ori-ce speță ar conduce la absurd.

«În speța noastră, actul de procedură trebuia comunicat unei firme comerciale (Reizel Golden et Sohn), persoană fictivă care nu poate avea rude, și atunci, procedura a fost bine îndeplinită când agentul în lipsa reprezentantului legal al firmei a lăsat actul în mâna prepusului găsit, în prăvălie, fără să mai constate că s'a adresat mai întâi la rude, căci după cum am spus era vorba de o persoană fictivă».

Având în vedere sentința supusă recursului, din care rezultă că recurentul A. Ginsberg, pe baza unei cărți de judecată definitive și investită cu formula executorie, a cerut la judecătoria ocol. I din București, înființarea unei popriri în mânele firmei comerciale Reizel Golden et Sohn, intimată în recurs, asupra salariului ce a-aceasta datorește lui Carol Rosenberg;

Că, judecătoria a ordonat a se efectua poprirea prin comisarul circ. II București, care s'a transportat în str. Lipscani 24, la magazinul terțiului poprit, firma Reizel Golden et Sohn, unde negăsind pe nici una din persoanele ce fac parte din firma comercială, a predat procesul verbal de poprire împiegatului Filip Fridman, ce se afla în prăvălie;

Că, pe baza acestui proces-verbal, judecătoria a validat poprirea, însă făcându-se apel de către terțiul poprit, Tribunalul Ilfov, prin sentința supusă recursului, a anulat procesul-verbal de poprire, pe motiv că nu fusese comunicat în conformitate cu dispozițiunile art. 81 din legea judecătoriilor de pace, nerespectându-se gradația prevăzută de acest text;

Având în vedere că chestiunea dedusă în judecata acestei Curți prin recursul de față, este de a se vedea dacă, în specie, comunicarea sus-menționatului proces-verbal de poprire s'a făcut în conformitate cu prescripțiunile legii;

Considerând că art. 81 din legea judecătoriilor de pace nereglementând modul cum are a se comunica un act de procedură unei societăți comerciale, urmează a se observa în această privință dispozițiunile generale din codul de procedură civilă;

Că după aliniatul 2 combinat cu penultimul aliniat al art. 75 din procedura civilă, în ce privește societățile comerciale, până la lichidarea lor de fapt, citațiile și ori-ce act de procedură au a fi predate la scaunul societății, în mâna funcționarului însărcinat cu primirea actelor său corespondenței;

Că, întru cât în specie, procesul-verbal de poprire a fost predat împiegatului Filip Fridman, ce se găsea în magazinul firmei intimat, și nu s'a contestat de această firmă că densus era prepusul ei însărcinat cu primirea actelor, de aci urmează a se decide că comunicarea a fost făcută cu respectarea formelor de procedură; că deci Tribunalul, anulând această comunicare, a săvârșit un exces de putere și o violare a sus citatului text;

Pentru aceste motive, Curtea, casează, etc.

Audiența de la 15 Mai 1906

Președenția D-lui C. C. ȘTEFĂNESCU, Președinte

Ministerul de Finanțe cu Const. M. R. Toba ș. a.

Taxă de înregistrare.— Succesiune. — Descendenți în linie directă.— Avere imobiliară rurală până la 5 hectare.— Avere mobilă mai mică de două mii lei.— Scutire.— Art. 46 l. timbrului.

Cazul cumulării celor 5 hectare cu averea mobilă de două mii lei.— Scutire.— Interpretarea art. 46 legea timbrului.

Art. 46 din legea timbrului, care prevede taxele ce trebuiesc plătite la diferite succesiuni, scutește de taxă averea imobiliară rurală până la 5 hectare, deferită descendenților în linie directă, precum și averea mobilă până la valoarea de două mii lei inclusiv, când ele ar compune întreaga succesiune.

Din construcția gramaticală a acestui articol, cât și din spiritul legii rezultă, că legiuitorul a voit a scuti pe descendenții din linie directă de taxa de înregistrare pentru micile averi de moștenire, ce se compun într'un mod cumulativ de cinci hectare pământ rural, și două mii lei avere mobilă.

Decisiunea 112/906. — Respins recursul făcut de Ministerul de Finanțe contra sentinței Tribunalului Mehedinți, s. II cu No. 38/904, dată în proces cu Const. M. R. Toba ș. a.

Curtea,

Ascultând pe d. avocat C. Marinescu în desvoltarea motivelor de casare;

Pe intimații în combateri;

Deliberând,

Asupra motivului de casare:

«Greșită interpretare și aplicare a art. 46 al. I din legea timbrului».

«In adevăr: Tribunalul deduce din întreaga avere cinci hectare și întreaga avere mobilă, susținând că această avere ar fi scutită de plata taxei de înregistrare, pe câtă vreme legea nu scutește de cât numai în cazul când averea pe care tribunalul o deduce ar compune întreaga avere».

Având în vedere sentința Trib. Mehedinți No. 38/904, supusă recursului, din care rezultă că Ioana M. R. Tobă, Fira M. R. Tobă, Const. M. R. Tobă, Ion M. R. Tobă și Maria M. R. Tobă, acum soția lui P. C. Almăjeanu, — recurenții de astăzi, — prin procesul-verbal dresat de controlorul fiscal Gh. V. Popescu, de pe lângă Administrația Financiară de Mehedinți, în ziua de 23 Iunie 1902, au fost condamnați să plătească solidaricește fiseului suma de lei 693 bani 90 pentru-că au intrat în posesia averei tatălui lor Marcu R. Tobă, decedat la 28 Ianuarie 1901, fără ca să plătească taxa de înregistrare cerută de art. 46 al. I din legea timbrului;

Având în vedere că susnumiții făcând apel în contra menționatului proces-verbal, tribunalul constată în fapt că nu a rămas ca succesiune apelanților de la defunctul lor tată, Marcu R. Tobă, mai mult de 5 hectare pământ, nici avere mobilă în valoare mai mare de 2000 lei, și în consecință declară că această avere este scutită de taxă;

Considerând că art. 46 din legea timbrului, care prevede taxele ce trebuiesc plătite la diferite succesiuni, scutește de taxe averea imobilă rurală până la 5 hectare deferită descendenților în linie directă, precum și averea mobilă până la valoarea de două mii lei inclusiv, când ele ar compune întreaga succesiune;

Considerând că din construcția gramaticală a acestui articol cât și din spiritul legii rezultă, că legiuitorul a voit a scuti pe descendenții din linie directă de taxa de înregistrare pentru micile averi de moștenire, ce se compun într'un mod cumulativ de cinci hectare pământ rural, și două mii lei avere mobilă;

Considerând că, aceasta fiind interpretarea ce trebuie a se da susmenționatului text de lege, motivul invocat de recurent urmează a se respinge ca neîntemeiat;

Pentru aceste motive, Curtea, respinge, etc.

TR BUNALUL JUDEȚULUI PRAHOVA, S. I

Audiența din 6 Octombrie 1905

Președenția D-lui AL. PANAITESCU, Prim-președinte

Sentința civilă No. 421

Contestațiunii la executare. — Ordonanța de adjudecare rămasă definitivă.— Executarea ei. — Dreptul celor interesați de a face contestații la asemenea executare, când n'au fost chemați, sau n'au luat parte la vânzare. — (Art. 399, 400, 525, Pr. civ.)

1. De și în art. 400 Pr. civilă se vorbește numai de executări făcute în baza unei hotărâri judecătorești, dar acest text nu a limitat dreptul de contestație numai contra executării unei hotărâri judecătorești, pentru că, conform art. 371 al. b executarea se poate face și în virtutea unui simplu titlu executor și ordonanța de adjudecare, având puterea unui titlu executor, contestațiile la executarea unor asemenea ordonanțe sunt admisibile în virtutea principiului cuprins în art. 399 Pr. civ.

2. De și art. 525 dă drept părților de a face contestație înainte de adjudecare, când e vorba de urmărirea unui imobil, însă această dispozițiune e creată de legiuitor în favoarea părților ce au fost față la vânzare și cari aveau vre un drept asupra imobilului urmărit, fără însă a impiedica pe aceia cari nu s'au prezentat la vânzarea de a-și valorifica dreptul lor pe calea contestației la executare deschisă de legiuitor prin art. 399 și urm. atunci când sunt amenințați de a fi atinși în dreptul lor. Astfel, contestațiunile făcute la executarea ordonanțelor de adjudecare, sunt admisibile.

Tribunalul,

Având în vedere contestația făcută de Stan Catrinescu prin petiția registrată la No. 19431/905, contra procesului dresat de Portărelul I. Gr. Morcovescu de pe lângă acest tribunal în ziua de 25 Mai 1905, relativ la executarea ordonanței de adjudecare a acestui tribunal cu No. 5977/96, prin punerea în posesie a d-nei Elena Gr. Georgescu asupra unei sfori de moșie, situată la «Piatra Infierată» pendinte de comuna Berteș;

Având în vedere concluziunile puse de d-l Th. Theodorini avocatul contestatorului și d-l Constantin Emilian avocatul intimatului, și actele prezentate în instanță;

Având în vedere că contestatorul Catrinescu cere a se anula procesul verbal de executare dresat de Portărelul Morcovescu în ziua de 23 Mai 1905, prin care a declarat pusă în posesie pe intimata Elena Gr. Georgescu în baza ordonanței de adjudecare a tribunalului Prahova cu No. 5977/96;

Având în vedere că intimata Georgescu a pus în executare ordonanța de adjudecare No. 5977/96 prin care se constată că imobilul în discuție a fost urmărit și vândut ca avere a lui C. Anastasescu;

Având în vedere că contestatorul Catrinescu stabilește cu actul de vânzare autentificat la No. 25/88 și transcris la No. 26/88, că acest imobil l'are cumpărat de la C. Anastasescu cu opt ani înainte de urmărirea și adjudecare de când exercită și posesiunea, fapt ce nu s'a contestat de intimata Elena Gr. Georgescu;

Având în vedere că întru cât contestatorul stabilește că el este proprietarul și deținătorul imobilului, anterior urmăririi și vânzării, el nu poate să fie expulsat în baza ordonanței de adjudecare obținută de intimată,

pentru că imobilul adjudecat nu mai aparținea debitorului în momentul urmăririi;

Având în vedere că intimata Georgescu opune că contestația făcută de Catrinescu este inadmisibilă, pentru că în specie fiind vorba de executarea unei ordonanțe de adjudecare, legea nu a prevăzut părților dreptul de contestațiune; că art. 399 și urm. pr. civ. prevede contestațiunea la executarea unei hotărâri judecătorești în care nu intră și ordonanțele de adjudecare; că contestatoarele trebuia să facă contestație conform art. 525 pr. civ. la vânzare, atunci când s'a început urmărirea și mai înainte de adjudecare, ceea-ce nefăcând, azi nu'i rămâne de cât dreptul de a se judeca pe calea unei acțiuni principale în revendicare;

Având în vedere că legiuitorul prin art. 399 din pr. civ. prevede că o executare se poate contesta fie de partea condamnată sa de către cei de al treilea interesați;

Având în vedere că de și prin art. 400 pr. civ. se vorbește numai de executări făcute în baza unei hotărâri judecătorești, dar prin acest text nu s'a limitat dreptul de contestație numai contra executării unei hotărâri judecătorești, pentru că, conform art. 371 al. b., executarea se poate face și în virtutea unui simplu titlu executoriu, și ordonanța de adjudecare având puterea unui titlu executoriu, conform art. 560 pr. civ., contestațiile la executarea unor asemenea ordonanțe sunt admisibile în virtutea principiului cuprins în art. 399 pr. civ.;

Având în vedere că art. 525 și urm. pr. civ. dă părților dreptul de a face contestație înainte de adjudecare când este vorba de urmărirea unui imobil;

Considerând că aceste articole sunt create de legiuitor în favoarea părților care ar avea veri-un drept asupra imobilului urmărit; de aci însă nu rezultă că o parte care nu s'a prezentat înaintea adjudecării cu contestație perde dreptul său; dreptul său subsistă conform art. 565 pr. civ., și dacă nu s'i-l mai poate valora pe calea prevăzută de art. 525 citat, pentru a împiedica de la început urmărirea, și 'l poate valora și atunci când este amenințată de a fi lezată prin executarea silită, adică pe calea comună a contestațiunii la executarea silită, deschisă de legiuitor prin art. 399 și urm. pr. civ. tuturor celor care se ved atinși în dreptul lor;

Că ast-fel contestațiunile făcute la executarea ordonanței sunt admisibile;

Având în vedere că intimata mai opune că contestatorul a cumpărat imobilul grevat de o ipotecă legală a soției lui C. Anastasescu; că urmărirea fiind făcută în baza unei creanțe hipotecare, contestatorul fiind debitorul acelei creanțe hipotecare, urma să se prezinte la vânzare densus fiind considerat ca debitor urmărit;

Având în vedere că intimata nu constată, că cu ocazia urmăririi și vânzării s'a u îndeplinit față de contestator formalitățile cerute de proced. civilă pentru debitorul urmărit;

Că astfel susținerile intimitei urmează a se respinge ca nefondate;

Având în vedere că în fond contestația făcută de Catrinescu fiind fondată urmează a se admite și a se anula procesul-verbal de executare;

Pentru aceste motive, în virtutea legii, Tribunalul, admite contestația, etc.

(ss) Al. Panaitescu, N. D. Hariton.

p. Greffier (s) I. Gavrilescu

Opiniune

Având în vedere că Stan Catrinescu, muncitor din comuna Berteau, cu domiciliul ales pentru judecarea acestei afaceri la d. avocat Theodorini din Ploesti, prin petiția reg. la No. 19431/905 a făcut contestație la acest Tribunal pentru anularea procesului-verbal întocmit în ziua de 23 Maiu 1905 de Ion Gr. Morcovescu, Portărel pe lângă acest Tribunal, relativ la executarea ordonanței de adjudecare sub No. 5977/96 și punerea în

posesie a d-nei Elena Georgescu, moștenitoarea defunct. său frate N. Constantinescu asupra unei porțiuni de moșie descrisă în acea ordonanță la No. 1, ce fusese urmărită și vîndută ca avere a lui C. Anastasescu, pentru motivul că acest imobil îl are cumpărat de la numitul Anastasescu, cu actul de vânzare autentificat de acest Tribunal la No. 25/888 și transcris sub No. 26/888, cu opt ani înainte de urmărire și adjudecare, de când îl și posedă și, deci, nu mai putea fi urmărit pentru veri o datorie a debitorului Anastasescu, întru cât eșise din patrimoniul său.

Având în vedere lucrările din dosar și debaterile orale; Având în vedere că intimata a opus că această contestație este inadmisibilă, fiind făcută după adjudecare;

Considerând că după dispozițiunile art. 525, 526, 527, 528 și 529 din legea de procedură civilă veche, anterioară celei în vigoare din 1900, executarea fiind făcută sub imperiul procedurii vechi, dispozițiunile care s'a u menținut și în actuala procedură, cu oare-care modificări, toate opozițiunile ce se fac sa u din partea debitorului ori de cei de al treilea care pretind veri un drept asupra imobilului urmărit, fie că voește a revendica acel imobil sa u a conserva dreptul de proprietate asupra sa — cum este în speță — trebuie adresate și resolve de Tribunal înaintea zilei pentru adjudecare;

Considerând că prin această dispozițiune, legiuitorul a voit a garanta pe cât posibil pe acei ce concurează la vânzarea silită a unui imobil, forțând pe toți acei ce pretind veri-un drept asupra imobilului urmărit sa vie înaintea tribunalului și sa'și arate pretențiunea lor, ast-fel ca adjudecării sa nu fie amăgiți asupra imobilului ce sa u dobândit;

Că acesta fiind înțelesul ce trebuie dat acestor dispozițiuni, urmează a deduce că ori-ce contestațiune trebuie făcută înainte de ziua pentru adjudecare;

Având în vedere că contestatorul a susținut că această contestațiune de și posterioară adjudecării imobilului, este admisibilă, întru cât după disp. art. 399 ori-ce contestațiune se pot face cu ocaziunea unei executări de cei interesați;

Considerând că atât din cuprinsul acestui text care are conținutul următor: «O executare se poate contesta de către partea condamnată sa u de către cei de al treilea interesați», cât și din faptul că este prevăzut într'un capitol anterior materiei execuției silita a imobilelor, rezultă că se referă această dispozițiune la executarea unei hotărâri judecătorești, iar nu la executarea unei ordonanțe de adjudecare care se liberează noului achizitor, după efectuarea adjudecării definitive a unui imobil;

Considerând dar, în speță, că de și după dispozițiunile art. 565 și urm. pr. civ. ordonanța de adjudecare nu transmite adjudecatorului de cât aceleași drepturi pe care le avea și urmăritul și, prin urmare, și contestatorul, care a dobândit prin cumpărare imobilul din liliği, cu actul de vânzare autentic și transcris, prin această adjudecare n'a perdut dreptul de proprietate ce are asupra acestui imobil; totuși, întru cât nu s'a conformat dispozițiunilor art. 525 și urm. pr. civ. nu se poate opune astă-zi la executarea acelei ordonanțe, de cât pe calea acțiunii principale, iar nu pe cale de contestație; a admite părerea contrarie este a face iluzorii dispozițiunile menționatului art. 525, etc. ale căror importanță am arătat-o mai sus.

Pentru aceste motive, sunt de părere a se respinge etc. Judecător de ședință (s) I. Beștelei.

TRIBUNALUL JUDEȚULUI GORJ

Audiența de la 22 Aprilie 1906

Președenția D-lui D. DEMETRESCU, Președinte

Petre Păsărin cu Ștefan Nicolăescu

Sentința comercială No. 13

Acțiunea cambială. — Intentarea ei contra giranților după termenul de 15 zile de la protest. — Admisibilitatea

eî în drept. — Propunerea excepțiunii de tardivitate a acțiunii în apel pentru prima oară, după primul termen de înfățișare. — Neadmisibilitate. — (Art. 349, 345 și 350 C. comercial)

Excepțiunea de tardivitatea intentării acțiunii cambiale după termenul de 15 zile de la protest, față de girant, de și fondată pentru pierderea acțiunii cambiale contra giranților, totuși, o asemenea excepțiune spre a fi admisibilă, urmează a se propune la prima înfățișare.

Prin urmare, chiar dacă s'ar admite că asemenea excepțiune poate fi propusă și pentru prima oară în apel, totuși, expresiunea, „prima înfățișare” trebuie interpretată în sens strict adică la primul termen de înfățișare în apel.

Tribunalul deliberând,

Asupra apelului făcut în termen de Petre Păsărin, contra cărții de judecată civilă pronunțată de judecătorul ocolului Tg.-Jiu sub No. 188/906, în proces cu Ștefan Nicolăescu, pentru bani;

Ascultând pe părți în susțineri;

Considerând că apelantul obiectează că acțiunea cambială a fost intentată dupe termenul prescris de art. 345 codul comercial, și, deci, contra sa nu mai poate avea loc acțiunea;

Considerând că, în adevăr, din actele state în dosar, rezultă că protestul a avut loc la 22 August 1905 și acțiunea s'a intentat la 6 Februarie 1906, deci, în adevăr, peste termenul de 15 zile prescris de art. 345 și 350 C. comercial;

Considerând că conform art. 349 C. comercial, debitorul cambiei nu poate opune decât excepțiunile privitoare la forma titlului, sau lipsa condițiilor necesare exercițiului acțiunii cambiale și excepțiunile personale aceluia care a exercitat această acțiune;

Considerând că excepțiunea invocată, pierderea acțiunii cambiale contra giranților, se coprinde în excepțiunile prevăzute de art. 349 citat mai sus;

Considerând că textele art. 345 și 350 C. comercial sunt categorice, că acțiunea cambială se perde contra giranților, dacă ea nu se exercită în termenele prevăzute de art. 345 C. comercial;

Considerând că expresiunea de «regres individual» din art. 345 C. comercial, se explică în cazul când un girant care a achitat polița și voeste a fi despăgubit, trebuie să facă acțiune în 15 zile de la protest, sau actul care-i ține locul, dar nu că o acțiune făcută contra terților nu se prescrie prin 15 zile, căci art. 350 cod. comercial prevede aceasta în mod general;

Considerând că astfel intențiunea legiuitorului de a face din cambie hârtie monedă, a fost de a înlesni plata ei prin dispozițiunile speciale celorlalte acțiuni, și în nici un caz legiuitorul nu a voit să lase pe girant timp de cinci ani la bunul plac al creditorului; de asemenea principiul prevăzut de art. 345 și 350 C. comercial, nu sunt de cât continuarea principiului din art. 160 C. comercial vechi;

Considerând însă că prin art. 349 C. comercial, se prevede că această excepțiune trebuie propusă la prima înfățișare, și din momentul cum este legiferată această excepțiune, ea nu e de ordine publică, părțile putând renunța la ea;

Considerând că, în speță, se constată că la prima instanță, apelantul de azi nu s'a prezentat și la primul termen în apel, părțile prezentându-se (jurnalul No. 426) din 24 Martie 1906) au cerut de comun acord termen spre a se aranja;

Considerând că cerințele legiuitorului prin arătarea de «primă înfățișare» trebuiesc interpretate, că la începutul acțiunii, la primul termen, excepțiunea trebuie ridicată, căci este natural, când tendința cambiei este să fie hârtia monedă, și excepțiunile ce s'ar putea invoca conform art. 349 C. comercial, să se lichideze cât se poate de îndată (Curtea de apel secția II București decizia No. 24, Dreptul No. 55/904);

Considerând că părerea că în acest sens apelul n'ar mai avea utilitate, de oare-ce principiul că în apel, totul se repune din nou, este neexactă, căci în apel se judecă dacă bine sau rău principiile au fost regulat aplicate sau nu în prima instanță; de altfel, dacă apelul nu s'a desființat în materie comercială, este că legiuitorul nu a voit să treacă peste principiul celor două instanțe;

Considerând că, chiar dacă s'ar crede că excepțiunile prevăzute de art. 349 C. comercial, pot fi propuse pentru prima oară în apel, totuși expresiunea «prima înfățișare» trebuie interpretată în sens strict; și în speța noastră la prima înfățișare 24 Martie 1906, părțile de comun acord cer termen să-și reguleze afacerile, deci apelantul renunță la excepțiunea ce putea invoca, care excepțiune nu e de ordine publică;

Considerând că amânarea de comun acord de la 24 Martie, nu poate fi considerată ca o schimbare de termen, căci părțile arată că voesc a se aranja și, deci, în mod tacit apelantul renunță la excepțiunea ce ar fi putut cu succes invoca și, invocând-o azi, e târziu, căci legea e categorică «la prima înfățișare»;

Considerând că din toate acestea rezultă că excepțiunea de tardivitatea intentării acțiunii cambiale, dupe 15 zile, de la protest, față de giranți, de și fondată pentru pierderea acțiunii cambiale, contra giranților, ea fiind ridicată târziu, urmează a se respinge ca atare;

Considerând că, în fond, contra acțiunii cambiale mijloacele de apărare nu sunt de cât cele prevăzute în art. 349 C. comercial, și cum apelantul nu a mai obiectat pentru admiterea apelului său;

Incidentul găsindu-se tardiv ridicat, urmează a se respinge;

Că fiind astfel, și apelul făcut câtă a se respinge ca nefondat;

Pentru aceste motive, respinge incidentul, etc.;

(ss) D. Demetrescu, A. C. Piscureanu.

Grefier (s) G. Dumitrescu

O p i n i u n e

Noi judecătorul de ședință, diferim de părerea majorității și credem că în ședința de la 17 Aprilie, se putea ridica de către girant decăderea de drepturi în acțiunea de regres a purtătorului poliței în contra girantului, pentru următoarele considerațiuni:

În primul rând socotesc că condițiunile necesarii pentru exercițiul acțiunii cambiale, de care se ocupă art. 349 al. 2 C. comercial, sunt relative la calitatea persoanei celui care intentează acțiunea, ne raportându-se întru nimic la termenul prevăzut de art. 345 și următoarele;

Dar chiar dacă termenul prescris de art. 345 ar intra în cadrul condițiunilor prevăzute de art. 349, totuși el putea fi ridicat în ședința la 17 Aprilie, întru cât în acest apel nu a avut loc nici o înfățișare, în audiența de la 24 Martie, ambele părți, cerând de comun acord amânarea pur și simplu, ceea ce echivalează cu o comutare de termen de înfățișare, neintrându-se întru nimic în desbaterile acestui apel;

Susținerea că această decădere nu poate fi ridicată de cât la prima instanță, iar nu și în apel, la prima înfățișare, credem că nu poate avea temeinicie;

În adevăr, legiuitorul codului de procedură a creiat două grade de jurisdicțiune, și a susține că un mijloc de apărare nu poate fi ridicat de cât la prima instanță, este a suprima instanța de apel;

O asemenea gravă derogare, dacă ar fi înțeles a face legiuitorul codului comercial, urma a o spune categoric, ceea ce nefăcând, sistemul celor două grade de jurisdicțiune a rămas în picioare;

Jude de ședință (s) D. Anastasiu.

JUDECĂTORIA OCOLULUI TURNU-SEVERIN

Audiența de la 15 Mai 1906

Apostol Ghiculescu cu S. Leon Salom

Cartea de judecată civilă No. 667

Delict civil. — Obligațiunea celui ce a comis un asemenea delict de a repara paguba cauzată.

Delicte și cuazi-delicte civile. — Elementele comune pentru ambele aceste delicte civile — Locatar. — Responsabilitatea lui de pagubele cauzate imobilului închiriat prin incendiu, dacă nu dovedește că intră în cazurile limitate de art. 1435 C. civil. — (Art. 998, 999 și 1435 C. civil).

1. Conform art. 998 și 999 C. civil, o persoană care a comis un delict este ținută să repara paguba cauzată. Principiul acestor reparațiuni, este întemeiat pe constrângerea bănească a aceluși ce, prin lipsa lui de prudență sau neatențiune, a făcut pe altul să sufere paguba.

2. Elementele comune la delicte și cuazi-delictele civile sunt în număr de trei; 1-ia, elementul material, care este faptul păgubitor; al 2-lea un element subiectiv, care este culpa; și al 3-lea pagubele ce ar putea aduce culpa.

3. Locatarul, conform art. 1435 C. civil este răspunzător de incendiu, dacă nu probează că acel incendiu s'a întâmplat prin caz fortuit sau forță majoră, prin defect de construcțiune, sau că focul a venit de la o casă vecină, și aceste cazuri fiind limitative, nu se pot aplica și la alte cazuri.

Prin urmare dacă locatarul nu dovedește că incendiul ar fi provenit din vre unul din cazurile limitate de art. 1435, el devine răspunzător de incendiul întâmplat la imobilul închiriat prin neglijența sa.

Judecata.

Având în vedere petițiunea de acțiune înregistrată la No. 9201 din 28 Aprilie 1906 prin care Apostol Ghiculescu, proprietar domiciliat în Turnu-Severin, cheamă în judecată, conform legii asupra drepturilor proprietarilor, — pe S. Leon Salom comerciant, domiciliat în Turnu-Severin, ca să fie obligat a-i plăti suma de lei 1400, — valoarea prejudiciului încercat prin arderea unei prăvălii în seara zilei de 15 Aprilie 1906 prin neglijența părâtului Salom;

Având în vedere că judecătorul de ocol al acestei judecătării primind sus zisa cerere s'a conformat dispozițiilor art. 5 din legea asupra drepturilor proprietarilor ordonând citarea părților spre înfățișare în camera de consiliu la 3 Mai 1906; Că la 3 Mai 1906 judecătorul văzând că cererea de mai sus cuprinde un capăt relativ la despăgubirea pentru deteriorările imobilului închiriat lui S. Leon Salom cu contractul de închiriere din 24 Aprilie 1905 sub semnătură privată și constatând că este necesar să se facă o descindere locală, cum și de facerea unei expertize, a dispus, — conform art. 7 din legea proprietarilor, — să se facă o cercetare locală, — devizu, — prin care să se constate deteriorările făcute din cauza incendiului și al 2-lea printr'un domn expert să se constate cuantumul sumelor necesare pentru reparațiunile acestor deteriorări, fixându-se și efectuarea acestor lucrări la 6 Mai 1906;

Considerând că din cercetarea locală și expertisa făcută la 6 Mai 1906 cum și din lucrările aflate la dosar se constată în fapt următoarele:

În noaptea zilei de 15 Aprilie 1906 în urma unui incendiu provenit în magazinul de mărunțișuri a lui S.

Leon Salom, flacărele, pe lângă distrugerea ce a adus mărfii numitului, au deteriorat pardoseala și lemnăria până la cărămidă a prăvăliei situate în casele lui Apostol Ghiculescu din orașul Severin. piața Radu-Negru, strada Estului; pe care prăvălie Salom o avea închiriată de la Apostol Ghiculescu cu contractul din 24 Aprilie 1905. De asemenea se mai constată că sus zisa prăvălie nu avea nici o comunicare cu celelalte dependinți din proprietatea lui Apostol Ghiculescu și că cuantumul reparațiilor necesare pentru repararea deteriorărilor făcute se urcă în urma expertizei la suma de lei 886 bani 85;

Considerând că reclamantul Apostol Ghiculescu și întemeiază pretențiunile sale pe dispozițiunile art. 999 C. civ. care dispune că omul este responsabil nu numai de prejudiciul ce a cauzat prin fapta sa, dar și de acela ce a cauzat prin neglijența sa sau prin imprudența sa;

Considerând că din dispozițiunile art. 998 și 999 C. civ. rezultă că o persoană care a comis un delict este ținută să repara paguba cauzată prin unul din aceste acte: Că principiul acestor reparațiuni este întemeiat pe constrângerea bănească a aceluși ce prin lipsa lui de prudență sau neatențiune a făcut pe altul să sufere paguba;

Considerând că elementele comune și quasi delictele civile sunt în număr de trei: 1-ia) Elementul material, care este faptul păgubitor; 2-lea) Un element subiectiv care este culpa; și al 3-lea) pagubele ce ar putea aduce culpa;

Considerând că în speță din lucrările aflate la dosar se constată în adevăr sus zisele elemente: 1-ia) Imobilul menționat în acțiunea lui Apostol Ghiculescu se găsește în interior deteriorat prin incendiu până la cărămidă: 2-lea) Că aceste deteriorări sunt provenite din cauza incendiului izbucnit în prăvălia lui Salom prin faptul neglijenței sau imprudenței lui Salom care la închiderea prăvăliei n'a căutat să se asigure prin cercetările sale să nu se dea loc la izbucnirea acestui incendiu, și al 3-lea) că reparațiunea acestor degradări necesită suma de lei 886 bani 85;

Văzând și art. 1435 C. civ. ale cărui dispozițiuni sunt:

«Locatarul este răspunzător de incendiu, dacă nu probează că incendiul s'a întâmplat prin cas fortuit sau forță majoră, sau prin defect de construcțiune, sau că focul a venit de la o casă vecină»;

Considerând că dispozițiunile art. 1435 C. civ., — care stabilesc o presumpțiune de responsabilitate a locatarului în favoarea proprietarului, — sunt limitative și nu se aplică de cât pentru cazul anume prevăzut;

Considerând că părătul S. Leon Salom la înfățișerea precedentă nu a probat ori a ales cu nimic, că incendiul în cauză a provenit din vre-unul din cazurile limitate de art. 1435 C. civ.;

Considerând dar, că faptul arderei unei proprietăți din cauza chirieșului său constituie o culpă de natură a angaja responsabilitatea aceluia din a cărui neglijență s'a produs incendiul; Că în fapt stabilindu-se pe deplin că din cauza neglijenței chirieșului s'a deteriorat prăvălia ce o avea închiriată de la Apostol Ghiculescu urmează ca această neglijență să angajeze responsabilitatea lui S. Leon Salom de incendiul provenit în magazinul său închiriat și ca atare, judecata, pentru aceste motive decide că acțiunea lui Apostol Ghiculescu este în parte fondată și deci cătă a obliga pe S. Leon Salom la plata sumei de lei 886 bani 85 drept despăgubire pentru deteriorățiunile cauzate prin neglijența sa plus cheltueli de judecată;

Văzând și dispozițiunile art. 1169 C. civ.; 2 și urm. din legea asupra drepturilor proprietarilor;

Judecător (s) Ar. Marinescu.

Grefier (s) N. M. Filimon Jitea.

Trib. civil din St. Sever, 12 Ianuar 1906

Seduțiune.—Promisiune de căsătorie.—Responsabilitatea seducătorului.—Daune interese — Ușurința femeii seduse — Art. 998, 999 C. civ.

Victima unei seduțiuni, care a fost înșelată printr'o promisiune de căsătorie ce prezintă toate caracterele sincerității, are în principiu drept la daune interese; însă tribunalele în aprecierea acestor daune, trebuie să țină socoteală de ușurința purtărilor femeii.

(Din Pand. Périod 19 6. 2. p 161)

Observație.—Veți asupra seduțiunii și acțiunii în daune la care ea poate să dea loc, D. Alexandresco, *Dreptul civil român*, t. 1, p. 555, 557 urm. (ed. a 2-a); t. V, p. 141, nota 3; t. VI, p. 372, nota 6. Mai veți încă Trib. Ilfov, *Curierul Judiciar* din 1902, No. 65 (cu observația Directorului nostru); Judec. ocol. Ploești, *Curierul Judiciar* din 1904, No. 48; Trib. Bruxelles și Botoșani, *Curierul Judiciar* din 1905, No. 4 și 82 (ambele cu nota Redacției). În privința autorilor străini consultă Sourdat, *Tr. général de la Responsabilité*, I, 662 quinquies, p. 743 urm. (ed. a 5-a, 1902); Répert. Sirey, v^o Mariage, 161 urm. v^o Séduction. No. 12 urm., etc. (N. R.)

O căsătorie în lumea mare juridică

Anunțăm cu multă plăcere că astăzi are loc la moșia Tohană, din jud. Buzău, căsătoria eminentului nostru colaborator și membru în comitetul de redacție d-l N. C. Schina, Președinte la Trib. Iași, cu draguța domnișoară Manteanu-Bugdat, fiica d-lui Bugdat, distins consilier la Inalta Curte de casație.

Felicitănd din inimă pe părinți pentru achiziția potrivită ce fie-care a făcut, urăm tinerilor căsătoriți toate fericirile.

NOSTIMADE

Ordonanța Primăriei Slatina

În orașul Slatina, brutarii s'au pus în grevă din cauza unor taxe noi puse de comună asupra fabricațiunii pâinei.

Pentru a împiedica greva, saū mai bine, pentru a aplana cazul de forță majoră, cum zice D. Primar în ordonanța D-sale, s'a decretat confiscarea cuploarelor, unellelor, făinei și a tot ce e necesar fabricațiunii de pâine.

Iată acum și textul ordonanței:

PRIMĂRIA URBEI SLATINA

ORDONANȚA

1906, Iunie 11

Noi Primarul orașului Slatina,

Având în vedere regulamentul elaborat de consiliul comunal și aprobat de d. Ministru de Interne prin ordinul No 10496/906, relativ la cântăritul și fabricatul pâinii;

Având în vedere, că brutarii, cari exercitau profesiunea de

brutarie, nici în timpul termenului prevăzut de art. 104 al. 2 din legea comunelor urbane și nici în urmă, către d. Ministru de Interne, nu a ridicat nici o obiecțiune asupra taxei saū a controlului prevăzut în expusul regulament;

Având în vedere, că anunțându-se prin publicațiunii punerea în aplicare a acestui regulament pentru ziua de 10 cor., toți brutarii nu numai că nu au cerut autorizațiunea prevăzută de art. 9 din regulament, dar au poprit punerea în consumație a pâinii.

Având în vedere, că pâinea constituind pentru populațiune elementul indispensabil de hrană pentru buna stare a cetățeanului. comuna este datoare a face să i se procure;

Considerând că mulți dintre brutarii nu au cuploarele lor proprii, ci închiriate, și astfel, abandonând fabricarea pâinii au renunțat tacit la cuptorul destinat anume fabricațiunii;

Că faptul punerii în grevă a brutarilor constituind un caz de forță majoră, pe care administrația comunală, pentru liniștea și buna stare a locuitorilor, este datoare a-l aplana;

Conform art. 59 și 99 al. 4 din legea de organizare a comunelor urbane, dispune următoarele:

Se va confisca pe a doua și a treia zonă a orașului ori câte cupatoare se vor găsi că nu funcționează și cari nu ar fi proprietatea aceluia ce a exercitat până în prezent profesiunea de brutar;

Se va confisca ori ce unelte de brutarie trebuincioase pentru fabricațiune, cum asemenea și ori ce cantitate de făină ce se va găsi depozitată la cuptor;

Pentru toate aceste confiscări se va dresa anume proces-verbal în dublu exemplar, din care unul se va da în primirea depozatului, iar cel d'al doilea se va înainta de îndată primăriei;

Comuna va intra de îndată în posesiunea cuptorului și a tuturor obiectelor confiscate prin unul din funcționarii săi anume delegat în acast scop care va subscrie de primire în josul procesului-verbal;

Comuna va plăti expropriatului: 1) Echivalentul chiriei ce va rezulta după contract pe tot timpul cât va dura greva și va uza de cuptor; 2) Prețul făinei confiscate; și 3) O chirie ce se va conveni între părți saū în cazul contrar pe o prealabilă expertiză prin experți numiți de părți și în caz de neînțelegere, de justiție pentru întrebuițarea uneltelor de lucru;

Cu executarea acestei ordonanțe sunt însărcinați toți agenții poliției administrative.

Data azi 11 Iunie 1906 în localul Primăriei Orașului Slatina.

Primar (s) C. Drăgoescu.

No 1629

1906 Iunie 11

POLIȚIA ORAȘULUI SLATINA

Prezenta copie fiind conformă cu originalul se atestă de noi. Polițai (s) Trișu.

1906 Iunie 20

Nu credem că e nevoie de vre-un comentariu.

Numai, ce face D. Primar care e și om de lege, cu Constituția care interzice ori-ce fel de confiscare?

Cesar.

Peste 3 zile va apare în editura *Curierului Judiciar*, Ediția II-a a vol. I din **Tratatul de Drept Civil**, de d-l D. Alexandresco, Prețul: broșat lei 18; legat în pânză lei 20; cu piele la color lei 21.

Depozit la ziarul *Curierul Judiciar* Se expediază contra valoare: mandat poștal saū ramburs. Porto în sarcina cumpărătorului.

Treptat vor avea să apară și vol. II, III și IV cari sunt de mult epuizate și ajunsese a se vinde la ocazii pe prețuri fabuloase.

Vol. V, VI, VII și VIII cun și *Dreptul vechi Românesc*, scris în limba Franceză, se găsesc de vinzare la Ziarul *Curierul Judiciar* București, Calea Rahovei 5, lângă Palatul Justiției, pe prețul lor fără nici un adaos.